

6 Απριλίου 2021

Όσιος Ιωσήφ, Η διακριτική συμβουλή του στον π. Γεράσιμο και η συνηγορία του Θεού διά στόματος Αγγέλου!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Από αριστερά: Ο Γέροντας, π. Γεράσιμος Μενάγιας (1881-1957) και ο όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής (1897-1959).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Τον Αγιορείτη, π. Γεράσιμο Μενάγια, από την Κέρκυρα, τον ταλαιπωρούσαν τρεις ανίατες ασθένειες. Για τον λόγο αυτό κάποιοι αγιορείτες πατέρες τού συνέστησαν να συμβουλευτεί τον διακριτικό ασκητή και νυν άγιο άγιο της Εκκλησίας μας όσιο Ιωσήφ τον Ησυχαστή και Σπηλαιωτή.

Η συνάντησή τους αυτή που πρέπει να έγινε στα τέλη του 1934, μας είναι γνωστή από την περιγραφή της από τον μακαριστό Γέροντα, π. Εφραίμ Φιλοθεΐτη και Αριζονίτη στο βιβλίο του ο «Γέροντάς μου Ιωσήφ ο Ησυχαστής και Σπηλαιώτης, (1897-1959)».

Πιο κάτω μπορείτε να διαβάσετε, πώς περιγράφει ο Γέροντας Εφραίμ το γεγονός αυτό, και πώς εξελίχθηκε η συζήτησή τους, τις προτάσεις της οποίας δεν δέχθηκε με καλό λογισμό ο π. Γεράσιμος, αφού ο ίδιος ήταν επιστήμονας χημικός, απόφοιτος πανεπιστημίου της Ζυρίχης, και έτσι ο ορθολογισμός που είχε αναπτύξει κατά την διάρκεια των σπουδών του, δεν του «επέτρεπε» να κάνει υπακοή και να αφεθεί στις σωτήριες -γι' αυτόν και την δική του περίπτωση- συμβουλές του οσίου Ιωσήφ.

Όπως καταλαβαίνετε, οι συμβουλές αυτές δεν έχουν γενική εφαρμογή, αλλά προτάθηκαν από τον διακριτικό και άγιο Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή για την θεραπεία ολόκληρης της ψυχοσωματικής υπόστασης και οντότητας του Αγιορείτη Μοναχού.

Και μάλιστα, ο όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής «υποστήριζε» τις συμβουλές αυτές, τόσο με την δύναμη της προσευχής του, όσο και με την παρρησία του προς τον Θεό και την Κυρία του Άθωνα, Υπερευλογημένη Θεοτόκο, ένεκα των μεγάλων του ασκητικών κόπων και άθλων στο περιώνυμο Περιβόλι της Παναγίας μας, το Άγιο Όρος.

Ας δούμε, λοιπόν, πώς μεταφέρει την εξέλιξη της πραγματικά θαυμαστής αυτής συνάντησης ο μακαριστός, π. Εφραίμ:

Ο Γέροντας [όσιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής], μόλις του μίλησε ο πατήρ Γεράσιμος, τον συμπόνεσε και του λέει:

- Κάτσε 'δω και μπορώ να σε βοηθήσω.

Μαζί του κουβαλούσε ο πατήρ Γεράσιμος μια μικρή βαλίτσα.

Τον ρώτησε, λοιπόν, ο Γέροντας:

- Εδώ μέσα τι έχεις;
- Φάρμακα, Γέροντα.
- Λοιπόν γίνεσαι αμέσως καλά, μόνο να πιστεύσεις ότι δύναται ο Θεός να σε θεραπεύσει. Θα πετάξεις όλα αυτά τα φάρμακα, τα μπουκάλια και τις ενέσεις, κάτω στα βράχια.

Του το είπε διότι κατάλαβε ότι ήταν προσκολλημένος στα φάρμακα.

- Μα, Γέροντα, δυσκολεύομαι, του λέει ο πατήρ Γεράσιμος.

Του ξαναλέει ο Γέροντας:

- Πέταξέ τα όλα αυτά, και ό,τι θα σου δώσω εγώ θα το πάρεις και θα γίνεις καλά.
- Μα, Γέροντα, άμα δεν πάρω τα φάρμακά μου, θα πεθάνω.
- Θα σου πω εγώ τι θα πάρεις και θα γίνεις καλά.
- Και τι να πάρω;
- Να φας σαρδέλες, ακαθάριστες, παστές.

Και παρά τις λογικές του αντιδράσεις ο Γέροντας του τόνισε:

- Πρέπει να αφήσεις όλη σου την ελπίδα στον Θεό και αφήνοντας την κοσμική ιατρική γνώση να ακολουθήσεις την πίστη. Και αντί δέκα φορές όπου τρως την ημέρα, θα τρως μία.
- Κι' αν πεθάνω;
- Να πεθάνουμε ήρθαμε εδώ. Μη δειλιάζεις.
- Μα, δεν μπορώ.
- Ε, τι άλλο να σου πω; Ή θα μ' ακούσεις ή το πρωί πήγαινε κάπου αλλού.
- Μα, Γέροντα, εγώ κοντά σου ήλθα να με κάνεις καλά.
- Σου είπα, εδώ για να μείνεις θέλω δύο πράγματα: να πετάξεις τα φάρμακα και να τρως μια φορά την ημέρα.
- Μα, Γέροντα, αυτό δεν γίνεται.
- Πολύ καλά, όπως αναπαύεσαι. Τότε φύγε.
- Δεν μπορώ Γέροντα!

Υπέφερε πολύ ο Γέροντας προσπαθώντας να τον πείσει, διότι ούτε τον άφηνε να φύγει ούτε και ήθελε να πιστεύσει.

Έτσι η πρώτη συνάντησή τους στάθηκε άκαρπη, διότι ο πατήρ Γεράσιμος σκεπτόταν τα πράγματα με την λογική, αφού μέχρι τότε δεν είχε γνωρίσει έμπρακτα την δύναμη της πίστεως.

Μόλις όμως ο πατήρ Γεράσιμος πήγε στο κελλάκι του, το ίδιο βράδυ, είδε θεϊκό

όραμα με Άγγελο Κυρίου που τον παρώτρυνε επιτακτικά να κάνει υπακοή στον Γέροντα Ιωσήφ:

«Ό,τι σου πει κάνε και θα γίνεις καλά», του είπε ο Άγγελος.

Μόλις άκουσε αυτά τα αγγελικά λόγια τρέχει αμέσως στον Γέροντα και του φωνάζει:

- Γέροντα! Γέροντα! Ό,τι μου πεις θα κάνω!
- Θέλω να κάνεις υπακοή από τώρα.
- Ναι, Γέροντα. Να 'ναι ευλογημένο.

Στρώνεται αμέσως τράπεζα και του προσφέρονται τρεις παστές σαρδέλες, που τις έφαγε αμέσως μαζί με τα κεφάλια. Και ο Θεός μόνον τρεις ημέρες αρκέσθηκε να τον δοκιμάσει, διότι ο Γέροντας εκτενώς γι' αυτόν προσευχόταν.

Μετά από τρεις ημέρες, την νύκτα είδε όραμα ο Γέροντας, ότι τον πατέρα Γεράσιμο τον είχε τυλίξει ένας δράκοντας από τα πόδια μέχρι πάνω στο λαιμό και προσπαθούσε να τον πνίξει. Και φώναζε απελπισμένα με άγριες φωνές στον Γέροντα να τον σώσει.

Ο Γέροντας βγήκε στο μπαλκονάκι κρατώντας στο δεξί του χέρι ένα περιστέρι και του λέει: «Γεράσιμε, μη φοβάσαι, αυτό το περιστέρι θα έρθει και θα σκοτώσει τον δράκοντα, ο οποίος σε πνίγει τώρα».

Όπως το είπε, έτσι κι' έγινε. Έφυγε το περιστέρι και πήγε και κτύπησε δύο-τρεις φορές το κεφάλι του δράκοντα και τον σκότωσε.

Με το που συνήλθε από την οπτασία ο Γέροντας, να και έρχεται ο πατήρ Γεράσιμος και του λέγει καταχαρούμενος:

- Έγινα τελείως καλά! Δεν έχω λόγια να σ' ευχαριστήσω! Οι τρεις αρρώστιες έφυγαν! Και όντως αποκατεστάθη το σώμα μου ως μικρού παιδιού.

Σύμφωνα δε με την εντολή του Γέροντα τις δύο κάσες με τα φάρμακα τις πέταξε στον γκρεμό. Από τότε έζησε απαλλαγμένος από τις αρρώστιες, τρώγοντας μια φορά την ημέρα.

Έκτοτε, ο πατήρ Γεράσιμος ευλαβείτο πολύ τον Γέροντα, μα και ο Γέροντας τον αγαπούσε σαν παιδί του.

Όταν έφυγε όμως ο πατήρ Γεράσιμος από τον Γέροντα Ιωσήφ, αρρώστησε και πάλι.

Επιστρέφει αμέσως στον Γέροντα και του λέει:

- Γέροντα, η μια από τις αρρώστιες που είχα επανήλθε.
- Τι λογισμούς είχες πριν ξαναγυρίσει η ασθένεια;

- Να, είχα τον λογισμό: «Τώρα που πέταξες όλα τα φάρμακά σου, τι θα κάνεις αν ξαναρρωστήσεις εδώ στην έρημο που δεν υπάρχουν φάρμακα»;
- Αυτό είναι. Λόγω της απιστίας σου η αρρώστια ήλθε πίσω.
- Γέροντα, σε παρακαλώ, κάνε με καλά και θα προσέχω άλλη φορά να μη δυσπιστήσω.
- Όχι. Φαίνεται να είναι θέλημα Θεού να έχεις αυτόν τον σταυρό. Σου φτάνει που έγινες καλά από τις άλλες δύο αρρώστιες. Τώρα θα κάνεις υπομονή, για να πάρεις και μισθό.

Κι' έτσι αναγκάστηκε να βγει έξω στον κόσμο, για να ανακουφισθεί λίγο από την ασθένεια.

Γύρισε όμως και συνέχισε να ζει στην απaráκλητη εκείνη έρημο με πολλή αυταπάρνηση και συνέπεια.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Γέροντα, π. Εφραίμ Φιλοθείτη και Αριζονίτη ο «Γέροντάς μου Ιωσήφ ο Ησυχαστής και Σπηλαιώτης, (1897-1959)».